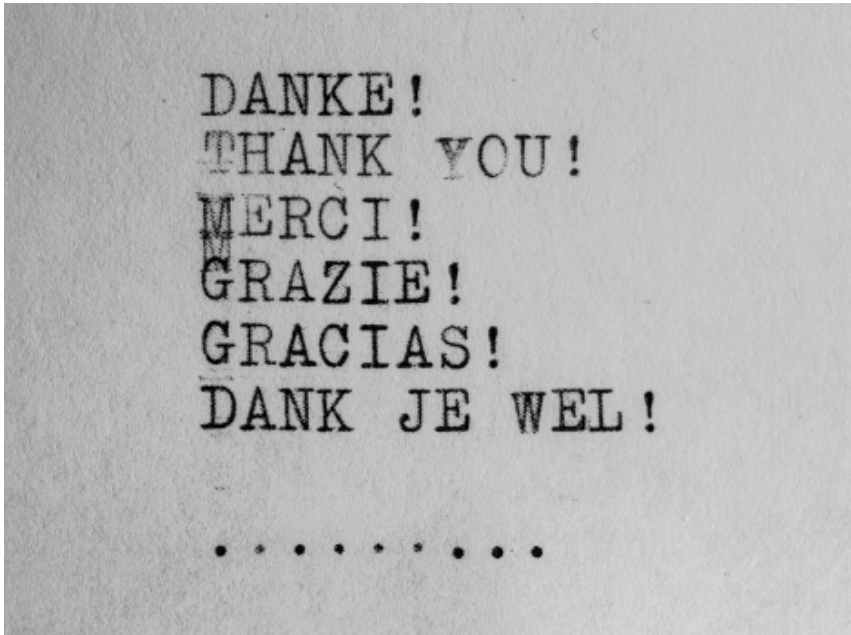

X.
DONEM GRÀCIES

PREGÀRIA INICIAL

Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau.

Que on hi hagi odi, hi posi amor.

On hi hagi ofensa, hi posi perdó.

On hi hagi discòrdia, hi posi la veritat.

On hi hagi dubte, hi posi fe.
On hi hagi desesperació, hi posi la llum.
On hi hagi tristesa, hi posi la joia.
O Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar
que no pas ser consolat;
comprendre, més que no pas ser comprès;
estimar, més que no pas ser estimat.
Perquè és donant-nos que obtenim,
és oblidant-nos que ens trobem,
és perdonant que som perdonats,
és morint que ressuscitem a la vida eterna.

Pregària atribuïda a Sant Francesc d'Assís

TEMPS ORDINARI. ACABEM EL CURS

El diumenge després del Diumenge de Pentecosta celebrem la festa de la Santíssima Trinitat.

La paraula “trinitat” vol dir quelcom compost de tres coses, unió de tres en u; grup de tres persones o coses estretament unides. Per exemple: un grup de tres amics. Fem servir aquesta paraula per referir-nos a Déu perquè quan Jesús parlava de Déu, sempre deia que Déu és Pare, que ell és el Fill i que el Pare i el Fill sempre ho fan tot moguts per la força de l'Esperit. Per això en diem una trinitat. I com que es tracta de Déu, en diem: Santíssima Trinitat.

Quan parlem de Déu fem servir paraules i imatges que pertanyen a la nostra realitat quotidiana i familiar; així, per analogia, podem acostar-nos al que és la realitat inabastable de Déu. Per això parlem de Déu Pare i de Déu Fill. En la família, entre pares i fills hi ha una comunicació d'amor; hi ha comprensió i ajut.

En Déu, tant el Pare com el Fill es movien i ho feien sempre tot en comunió, en la Veritat, l'Amor i la Força que els donava constantment l'Esperit.

Per tot això, creiem que Déu és una Comunió de Vida i d'Amor entre Tres: Pare, Fill i Esperit Sant.

Després de la festa de la Pentecosta, tornem a viure litúrgicament el Temps ordinari o de durant l'any. Estem acabant el curs; durant l'estiu celebrarem altres festes importants, però ja no ho farem junts, com a grup de Vida Creixent.

L'ALEGRIA DEL COMPROMÍS COMUNITARI

Déu Pare ens ha creat, ens coneix i ens mira amb amor; Jesucrist, Fill, és la Paraula, que comparteix la nostra humanitat i la nostra història; l'Esperit Sant és Amor i Llum, ens dona força per anunciar la bondat i l'amor de Déu, per denunciar la injustícia i la mentida i per fer un món més fraternal i solidari. Déu és u en tres Persones: Pare, Fill i Esperit Sant.

Mirem enrere, contemplem i agraïm el curs que hem passat junts, en el qual hem donat molt i hem rebut moltíssim. Hem

compartit l'amistat, la reflexió i el compromís. Mirem el futur amb esperança, confiant plenament en el Senyor.

EL COLOR DEL FINAL DE CURS

El color del temps ordinari és el verd; però en aquest final de curs és els de tots els colors junts, com en aquella pancarta que penjàvem de molts balcons durant el temps de la pandèmia i que deia: “Ens en sortirem”, amb l'arc de Sant Martí pintat.

PER A LA REFLEXIÓ

- De quines coses dones gràcies, en aquest final de curs?
- Creus que has crescut en la fe i en l'amistat?
- Quins sentiments tens en aquest final de curs?
- Quins compromisos prenem personalment i com a comunitat, de cara a l'estiu, en coses petites?

PREGÀRIA

Cal saber dir gràcies.

Els nostres dies són rics

de regals que ens fa el Senyor.

Gràcies per tots els regals que m'has ofert,
gràcies per tot el que he escoltat, vist i rebut.

Gràcies per les meves eines
i els meus esforços, i pels dels altres.
Gràcies pels bons dies que he rebut,
per les encaixades que he donat,
pels somriures que m'han ofert.
Gràcies pel sostre que m'abriga,
per la llum que m'il·lumina,
pel ponent que canta.
Gràcies per la nit tranquil·la,
pels estels, pel silenci.
Gràcies pel temps que m'has donat,
per la vida dels amics.
Gràcies per ser aquí, Senyor, per escoltar-me.
Gràcies, Senyor, gràcies.
Fragment d'una pregària, de Michel Quoist

CANT
(MD n. 59)

Amistat, uneix-nos, llibertat deslliura'ns!
Germans, el demà serà millor!
Amb els ulls brillants i plens de joia,
i amb el cor ple de fe en el demà;
estimant farem la nostra via
i serem de tothom germà.